No. 2461 Zaterdag 21 Maart 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Het ontzettend probleem der werkloosheid.

Rechtvaardigheid en naastenliefde.

De „Osservatore" bevatte kort geleden een artikel over het vraagstuk der werkloosheid, naar aanleiding van de herderlijke brieven, die het Amerikaansche episcopaat en kardinaal Piffl van Weenen over deze kwestie tot hun geloovigen hebben gericht.

De „Maasbode" gaf van het belangwekkende artikel in genoemd blad de volgende vertaling :

„Wij waren bijna gewend aan de werkloosheid als aan een ongeneeslijke chronische kwaal. De momenteel phantastische werkloosheidcijfers werden in de dagbladen op een lijn afgedrukt met de beursberichten ; maar terwijl deze laatste duizenden en nog eens duizenden in beslag namen, de geesten in beroering brachten en de harten deden kloppen, hebben de eerstgenoemde cijfers onder de dagelijksche berichten zelfs niet meer de beteekenis van de gewone vliegtuigongelukken.

Hoogstens constateerde men hier en daar, hoe men de werkloosheidcijfers van andere landen met zorg deed uitkomen en het is eigenlijk niet te zeggen of dit gebeurde, om de groote cijfers van zijn eigen land te verbergen of om zich te troosten met het oude spreekwoord : gedeelde smart is halve smart.

Maar ziet, daar weerklinkt uit de nieuwe wereld — die uitgestrekte wereld met haar groote rijkdommen — en tegelijk uit de oude wereld een oproep, ondanks den grooten afstand door eenzelfden geest geïnspireerd, van eenzelfde doordringendheid en kracht, een oproep als een plotselinge donderslag die ons treft in het diepst van onze ziel.

Deze oproep is uitgegaan van de Kerk : twee woorden schitteren voor onzen geest: rechtvaardigheid en naastenliefde.

Het zijn nieuwe woorden of minstens woorden met een nieuwe beteekenis, die zij sinds zoovele eeuwen herhaalt en die nooit verouderen.

En ook nu herhaalt de kerk ze: Zij alleen. In Amerika, het groote land der rijkdommen, zou men zeggen dat de Kerk door den mond der bisschoppen vooral den hoogsten toon der rechtvaardigheid heeft doen weerklinken. „Deze is veel meer noodig dan materieele giften. Er is rechtvaardigheid noodig."

In Oostenrijk echter heeft in Haar naam de kardinaal-aartsbisschop den toon der naastenliefde duidelijker willen doen weerklinken.

Beide tonen zijn noodig, zij vullen elkaar aan, versmelten met elkaar, samen kunnen zij harmonie in de samenleving brengen.

Het vraagstuk der werkloosheid is een probleem van rechtvaardigheid en naastenliefde. De staat heeft plichten, hij heeft de voornaamste plichten op dit gebied : maar daar de staat niet alles is, kan de staat niet alles doen : de burgers ieder afzonderlijk moeten hem helpen.

Dit is noodzakelijk, dringend noodzakelijk. Er is een zijde in de „wond" van dit probleem, die de staat als economist minder juist kan waarnemen, omdat hij niet zoo zuiver de moreele vraagstukken aanvoelt : deze zijde van 't vraagstuk heeft vooral de aartsbisschop van Weenen met klem en kracht en liefde bijzonder naar voren gebracht.

Juist de massa van jeugdige werkloozen, die in den moeilijksten tijd van hun leven tot nietsdoen en ledigheid gedwongen worden en die door den nood worden gekweld, kan daardoor worden opgehitst tot het grootste kwaad.

Hier vallen ons de woorden in van een Italiaanschen dichter uit de achttiende eeuw, de heftige woorden, waarmede hij den nood, de behoefte, de ellende toesprak : „O tyrannieke heerscher der ellendige stervelingen, kwaad, weerzinwekkende overreder tot aller kwaad".

Voorzeker de gedachte, dat na zooveel misbruik van het mooie woord „rechtvaardigheid" in naam waarvan steeds nieuwe en steeds grooter stroomen bloeds zijn vergoten, na zooveel wetten ter bescherming van de kinderen en de jeugd, nadat alle middelen zijn aangewend, om de jeugd aan den invloed en moederlijke zorg der Kerk te onttrekken, Zij alléén den vinger in de diepe wonde heeft weten te leggen en voor de zooveelste maal reeds ook nu weer heeft aangedurfd, haar te laten bloeden waar zij het meeste pijn doet, zou van buitengewone apologetische waarde kunnen zijn.

Maar wij wijzen ditmaal liever op de groote menschelijke, burgerlijke en vooral christelijke waarde van dezen oproep tot rechtvaardigheid en naastenliefde, opdat hij wijd en zijd en krachtdadig beantwoord worde.

In Amerika werd vooral een dringend beroep gedaan op „Rerum Novarum"; te Weenen heeft men vooral gedacht aan het Kerstfeest, het feest van liefde.

Er is hier geen sprake van tegenstelling, maar enkel van een samensmelting van rechtvaardigheid en naastenliefde in Christus, ook thans nog de Eenige, in Wiens naam de menschheid haar heil kan bewerken."

* * *

Wat de Katholieke barmhartigheid doet om de werkloosheid in Amerika te bestrijden, moge blijken uit het volgende :

De werkloosheid neemt in Amerika steeds dreigender afmetingen aan. In alle groote steden ziet men eindelooze scharen van werkloozen die staan te wachten op het uitdeelen van levensmiddelen. Van het platteland en uit de kleine steden komen de menschen naar de groote stad.

Deze menschen denken dat ze in de groote stad veel gemakkelijker aan werk zullen komen. De kerkelijke autoriteiten besteden hun volle aandacht aan de zorg voor de werkloozen. Alle katholieke krachten in de Vereenigde Staten zijn gemobiliseerd om dezen grooten nood te helpen lenigen. Alle werken en reparaties die feitelijk pas in 1932 zouden moeten gebeuren, worden thans reeds uitgevoerd om de menschen aan werk te helpen. De bisschoppen hebben een oproep gedaan tot de Katholieken om alles te doen wat in hun vermogen ligt om onverschillig welke werkgelegenheid te verschaffen en te verruimen. Kloosters, scholen, pastorieën en instellingen van liefdadigheid hebben gaar-keukens en eetzalen ingericht waar de armen tweemaal per dag kunnen komen eten en waar ze bovendien een geldelijken steun ontvangen en zoo noodig ook kleeren. Ook voor de brandstoffenvoorziening wordt gezorgd.

Ook de particuliere liefdadigheid werkt wonderen van barmhartigheid.

In San Francisco heeft een katholiek, wiens naam niet bekend mag worden een gaarkeuken ingericht, waarin 's morgens 5 à 6000 en 's avonds 2000 menschen mogen komen eten. De leiding van deze hulpactie is in handen van de Vincentiusvereeniging en van de Ridders van Columbus.

Ook de Bisschoppen van Nederland hebben naar aanleiding van de economische crisis verschillende voorschriften en aansporingen uitgevaardigd, ten doel hebbende de nationale industrie zooveel mogelijk te bevorderen, bij het doen van bestellingen en bij onderhoudswerken zooveel mogelijk de voorkeur te geven aan landgenooten, de pachtsommen te verminderen, de rekeningen van geleverde goederen en van verrichte werkzaamheden, zoo spoedig mogelijk te vereffenen, werkzaamheden die toch na niet te langen tijd moeten verricht worden, thans te laten uitvoeren, alsmede om personeel of werkvolk niet zonder noodzaak te ontslaan, maar het zoolang mogelijk in dienst te houden, ja zelfs, zooals Mgr. Schrijnen zegt, de werkgelegenheid te verruimen om werkloosheid te voorkomen of te verminderen."

„Doen we allen ons best" zegt Mgr. Hopmans, „om onze menschen zooveel mogelijk aan het werk te houden."

Hiertegenover stellen wij het volgende entre-filet uit *„Het Huisgezin."*

* * *

Waar socialisten regeeren.

De Engelsche arbeidersregeering — ook al houdt men rekening met de tijdsomstandigheden — stelt bitter teleur.

Miss Bondfield, een der zwakste krachten uit het kabinet-Mac Donald, werd geplaatst op een post, die voor een arbeidersregeering als de voornaamste moest worden beschouwd, n.l. bij het ministerie van de arbeid. In Genève heeft men hiervan geen plezier beleefd. Evenmin in Engeland zelf.

Minister Thomas meende het goed met de werkloosheidsbestrijding, maar kon dit vraagstuk niet aan. De werkloosheid heeft zich steeds verder uitgebreid. Zielig was de figuur van Thomas toen hij niets anders wist te doen, dan erop uit te trekken met stalen tot aanbeveling van de Engelsche industrie. De regent, die handelsreiziger ging spelen!

't Is reeds zoover gekomen, dat in den kring der Engelsche liberalen ernstig wordt geklaagd over het conservatisme der tegenwoordige regeering.

Lloyd George, de leider van die liberalen, heeft onlangs een motie ingediend, om door het uitvoeren van nuttige werken werkloozen arbeid te verschaffen. De motie, door Mac Donald aanvaard, werd met algemeene stemmen aangenomen. Merkwaardiger dan dit vanzelfsprekende feit was de toelichting van die motie.

Lloyd George waarschuwde Snowden, den minister van Financiën, om zich geen vrees te laten aanjagen door de City (waar de bankiers wonen). „De thans heerschende depressie, zoo zeide hij, is voor een groot deel te wijten aan de verkeerde politiek der geldbaronnen. De snelle diflatie is een fout geweest. Thans wordt door de Londensche City al haar invloed aangewend, om een groote leening voor de ontwikkeling der Engelsche industrie en voor uitgebreide werkverschaffingen onmogelijk te maken. Het maakt voor de City van Londen niets uit, wanneer millioenen werkloozen in het land rondloopen, zoolang het de City zelf maar goed gaat. Een groot gedeelte der werkloosheid is te wijten aan de volkomen foutieve behandeling der geldproblemen en aan de raadgevingen der geldbaronnen".

Op deze wijze moest minister Snowden door den liberalen leider worden gewaarschuwd tegen het meest gevaarlijke kapitalisme. En dit geschiedde na eene redevoering van Snowden, waarin deze betoogde, dat groote bezuinigingen noodzakelijk waren en dat de sociale wetgeving, die geld kost voorloopig moest worden uitgesteld. Zelfs zinspeelde hij op vermindering der werkloozen-uitkeering.

De links-socialisten waren verontwaardigd.

Korten tijd geleden kwam een landbouwwet tot stand. Volgens deze wet zal een coöperatieve verkoopsorganisatie worden opgericht voor landbouw- en zuivelproducten uit eigen boerderijen gewonnen. Deze organisatie kan de prijzen vaststellen, ook voor de andere producenten en dwangmaatregelen nemen, om die prijzen algemeen door te voeren.

Dit kan voor Engeland een goede maatregel zijn. Wij kunnen dat niet beoordeelen. Maar wij betwijfelen toch, of in deze wereld-landbouwcrisis de Engelsche boeren zoo goede zaken maken, dat tegen hen maatregelen moeten worden genomen.

Het groote gevaar, ook in Engeland, moet niet bij de boeren worden gezocht. Lloyd George wist wel beter. Hij noemde man en paard. De schuldigen zijn de „geldbaronnen", de bankiers, de speculanten met de arbeidsproducten van anderen.

't Is wel merkwaardig, dat de Engelsche arbeidersregeering tegen dit kapitalisme nog niets heeft gedaan en daartegen moest worden gewaarschuwd door Lloyd George. De Roode van het V o l k die dit alles goed moet praten, heeft tegenwoordig een zware taak!

De toestand op Curaçao.

Ook in verband met het bovenstaande over de algemeene economische crisis en de maatregelen om de gevolgen ervan zooveel doende te bestrijden, is de volgende beschouwing van *De Telegraaf* van belang, ofschoon dit verband er niet in genoemd wordt. Er zit veel waars in deze beschouwing, en daarom brengen wij ze gaarne onder de aandacht onzer autoriteiten, speciaal de Leden van onzen Kol. Raad.

„Het is nog nauwelijks een jaar geleden, aldus schrijft *De Telegraaf*, dat men in Nederland met een zekere zelfvoldaanheid wees naar dat eene gebiedsdeel in de West, dat in tegenstelling tot het in diep verval geraakte Suriname, een haast verbluffende welvaart ten toon spreidde : Curaçao. De ontzagwekkende uitbreiding der petroleumindustrie op het eiland trok duizenden vreemdelingen aan, arbeiders, die een ruim loon verdienden, en het geld rijkelijk deden vloeien. De Curaçaosche handel bloeide op tot een ongekend niveau, de winkelstand floreerde, de bouwindustrie had handen vol werk, in de haven was het een komen en gaan van honderden schepen van allerhande nationaliteit, kortom Curaçao, dat nog kort te voren niet wist, hoe het dagelijksch brood te verdienen, baadde in weelde; en, op een enkelen voorzichtigen pessimist na, dacht geen enkele Curaçaonaar ook maar een oogenblik aan een ommekeer : Curaçao dreef immers op de olie !

Thans, nog geen jaar later, is die ommekeer inderdaad ingetreden en wel met een verbijsterende snelheid. De Curaçaosche Petroleum Industrie Mij., Curaçao's trots en hoop en drijfkracht, werd als gevolg van de productiebeperking in Venezuela gedwongen, haar bedrijf in te krimpen. Employé's en arbeiders werden ontslagen ; hun aantal loopt reeds in de duizenden en nog steeds zijn de ontslagen niet van de lucht, getuige het feit, dat alleen in de maand December 600 meer arbeiders het land verlieten dan er binnenkwamen. De premies werden verlaagd, verschillende schepen opgelegd. De handel stokt. De winkels zitten met groote, dure voorraden opgescheept, tal van huizen staan leeg, de bouwnijverheid ligt grootendeels stil. De hoogconjunctuur van begin 1930 is verkeerd in een malaise, die tal van Curaçaonaars als met lamheid heeft geslagen.

Hun spreekhuis, de Koloniale Raad, maakt zich uitermate bezorgd over de huidige toestanden. Zoo optimistisch als de toon der vergaderingen een jaar geleden was, zoo pessimistisch is hij thans. Het is te begrijpen, aldus het blad, dat de Raad, die zelf verantwoordelijk is voor Curaçao's begrooting, er voor bezorgd is de tering naar de nering te zetten. Een deficit, dat eventueel gedekt zou moeten worden door een leening van het moederland of door een verhooging der belastingen, moet met alle middelen worden voorkomen. Te verklaren is het dan ook eenigszins, dat de Raad in zijn overgroote bezorgheid wel wat te ver grijpt, wanneer hij zich, zooals thans het geval is, verzet tegen de bouwplannen van gouverneur Van Slobbe, waaraan de Raad voorheen, in betere tijden, zijn onvoorwaardelijke goedkeuring had gehecht. Immers deze plannen, welker tempo van uitvoering in verband met de tijdsomstandigheden reeds door den gouverneur is verlangzaamd, zijn geen luxe, doch dringende noodzaak.

Curaçao's industrieele ontwikkeling ging zoo vlug in het werk, dat de sociale, hygiënische en stadsontwikkeling, het verkeerswezen verre achterbleven. Te recht zag gouverneur Van Slobbe dat deze achterstand ijlings diende te worden ingehaald. De haventoestanden dienden te worden verbeterd, behoorlijke wegen aangelegd, gouvernementskantoren behoorden te worden gemoderniseerd ten einde ze een meer representabel karakter te geven en de wantoestand op woon- en hygiënisch gebied riep om onmiddellijke voorziening. Het meerendeel dezer maatregelen zijn dringende eischen, welker uitvoering niet mag afhangen van hoog conjunctuur of malaise. Integendeel, de huidige periode van industrieele inkrimping moet juist voor Curaçao de gelegenheid bieden. met alle kracht die voorzieningen te maken, die het eiland volkomen voorbereid zullen doen zijn voor de zeer belangrijke taak die het in de West Indische wateren en in het wereldverkeer zal hebben te vervullen. Het is te hopen en te verwachten, besluit het blad, dat de Koloniale Raad zich niet zal blind staren op de huidige malaise, doch een verren blik zal weten te bezitten en het niet op een openlijk conflict met den gouverneur zal laten aankomen.

INGEZONDEN.

Saba 27/2 '31

Geachte Redacteur

Wees s. v. p. zoo goed een klein plaatsje af te staan terwille van de armen. Werkelijk is een mensch niet alleen te beklagen als er gebrek aan duiten is, maar evenzeer als er groot gemis is aan andere hoogst noodige middelen. En dat bestaat hier op Saba. Hier is er geen sprake van uitgaan met een auto noch met de ouderwedsche diligence noch met eenig ander vervoermiddel, want er zijn slechts enkele paarden en ezels, waarvan de laatstgenoemde al evenmin deugen om er mee uit te gaan. Saba immers bezit het zeer persoonlijk karakter van geen gelijke wegen te hebben, maar alles hellingen en groote steenen trappen, die zelfs voor een ezel te hoog beginnen te worden. Het publiek weet onderhand al wel dat er op Saba maar één weg is, die langs afgronden en steile bergen loopt, en dat er het laatste jaar heel wat is tekort geschoten om dien weg redelijk bewandelbaar te houden.

Ten laatste is nu de wn. gezaghebber begonnen iets te doen, n. l. eenige nieuwe trappen te maken, wat zeer gewaardeerd wordt, maar het is juist op een plaats die het 't minst van al noodig had, terwijl de heele verdere weg in groeiend verval voortgaat. Zoo ligt er al voor maanden een ingestorte muur half over den weg, terwijl op vele andere plaatsen groote steenen uit de bestaande trappen vallen. Op een andere plaats staat sinds bijna een jaar ná regenval de weg onder water over een lengte van ongeveer 5 meter zoodat passage moet gezocht worden over een muur. Telkens en telkens rijzen nieuwe hindernissen uit den grond op in den vorm van rotsen, zoodat men haast zou gaan gelooven dat de aarde hier leeft, maar wat alleen te wijten is aan nalatigheid in onderhoud. Dan spreken we niet eens van de ontelbare losse steenen die voortdurend den weg bemoeilijken. Zelfs is er vóór eenige dagen een stuk weg verzakt, wat tot heden nog niet is hersteld.

Het is onmogelijk alle verwaarloozing op te noemen, maar zeker is dat het eiland op dit punt niet alleen is vooruitgegaan, maar voor een paar jaar is achteruit gegaan. Maar men vergeet dat een behoorlijke weg het eenige comfort is voor Saba, uit welks verwaarloozing menige hartkwaal is voortgekomen en wat met een beetje goeden wil zoo gemakkelijk kon verbeterd. Een trap van een halve meter hoogte vordert heel wat meer van menschelijke inspanning dan een van 25 cM en dat nog veel meer als zulke trappen bij dozijnen te beklimmen zijn. Men moet niet vergeten dat de menschen hier ook al de groote vrachten op hun hoofd naar boven moeten dragen en iemand die Saba kent weet wat voor een hoogte. Om te zeggen dat die menschen dat gewoon zijn is in rond Hollandsch een even groote dooddoener als: aan hangen kun je ook wennen.

't Is maar de zaak wie het 't langst weet vol te houden.

Zooals het nu is en 't geheele jaar geweest is, is 't gewoon gezegd een schande. In andere landen worden blokken huizen en zelfs kerken tegen den grond gehaald, omdat het een hindernis is voor verkeer, maar hier word zelfs niet gelet op *mogelijkheid* van verkeer. Er wordt veel verwacht van het Cur. bezoek aan Saba en ... misschien komt het ook nog wel, maar dat de heeren s. v. p. niet al te lang wachten. Bezoek ziet anders veel over het hoofd, want dan is er alleen oog voor het schoone, wat hier ook rijkelijk te vinden is.

Moge daarom spoedig hulp opdagen om de bevolking het eenige noodige comfort te geven wat zelfs geen comfort is, waardoor ook menschen met hartkwalen nog een tijdje langer kunnen leven door de gunst van t Gouvernement.

Met oprechten dank voor plaatsing

N. N.

Landraadsverkiezing op Bonaire.

Men schrijft ons van Bonaire:

Het is werkelijk vermeldenswaard, dat er op Bonaire dezen keer, al was het nog niet veel, toch eenige belangstelling bestond voor het kiezen van een nieuw lid voor den Raad van Politie.

Werd vroeger zoo goed als geen notitie genomen van het kiezen van een lid, nu althans hadden zich twee partijtjes rondom hun candidaat gegroepeerd.

't Was werkelijk een bewijs, dat er belangstelling bij het Bonairaansche volk kan gewerkt worden voor iets, al moet het dan ook diep voor den dag gehaald worden.

Misschien kan deze gebeurtenis een kleine aanleiding zijn voor den Bonariaan, om eens wat meer aandacht te schenken aan datgene, wat hun maatschappelijk belang beoogt.

Ofschoon dus ook deze keer de landraadsverkiezing, ondanks een grootere belangstelling, een tamelijk eenvoudig verloop had, heeft ze toch veél van haar doen spreken. En terecht. Uit feiten is namelijk blijkbaar geconstateerd, althans dien indruk krijgt men, dat niet in alle opzichten schijnt voldaan te zijn aan eenige bepalingen omtrent het kiezen van een nieuwen landraad.

Zoo schijnt er een zeer onvolledige lijst opgemaakt te zijn van hen, die vaste goederen of vaartuigen bezitten ter waarde van minstens f 500, en derhalve volgens kiesreglement Art. 5 lid 1. a stemrecht hebben; althans zeer velen, die een zoodanig bezit hebben, ontbraken er op.

Dit is vreemd, daar toch jaarlijks voor ultimo Januari door den Raad van Politie een zoodanige lijst moet worden opgemaakt, en men veronderstellen mag, dat het de plaatselijke overheid voldoende bekend is, wie een eigendom van zoodanige waarde bezit. Dat er eenige namen ontbreken, wel à la bonheur, maar dat er zeer velen ontbreken, is bevreemdend.

Van den anderen kant kreeg men het feit te constateeren, dat op de lijst der kiezers de naam van iemand stond vermeld, die reeds in 1929 gestorven is; en bovendien, dat er eenige namen werden vermeld van personen, die geen eigendom-bezitters zijn in bovengenoemden zin, en derhalve geen stemrecht hebben. En als het waar is dat van deze laatsten eenige gestemd hebben, hetgeen men stellig beweert, dan zijn er, die ongeldig hun stem hebben uitgebracht. Een feit, wel de moeite waard om 't onder de aandacht van het Bestuur te brengen.

Een en ander moge tot nut strekken voor een volgende landraadsverkiezing.

Spectator.

MEDEDEELING.

Door den Edel Groot Achtbaren Heer Dr. H. Polvliet, Rechter in het faillissement van RAFAEL ANGEL FLORES is bepaald dat de schuldvorderingen vóór 1 April 1931 bij den ondergeteekende moeten worden ingediend en dat de verificatie vergadering zal plaats hebben op Dinsdag 5 Mei 1931 des morgens om 11 uur in het Raadhuis alhier.

Curaçao 9 Maart 1931.

DE CURATOR

H. J. C. BODENBURG HELLMUND.

3—2.

BERICHTEN.

Goede reis.

Per M.S. „Colombia" zijn Donderdag naar Nederland teruggekeerd de Eerw. Moeder THERESIA, Alg. Overste der Zusters van Schijndel en haar Eerw. Zuster Assistente. Daar begin volgend jaar de meisjesscholen van Pietermaai door de Zusters van Schijndel zullen worden overgenomen van de Zusters Franciscanessen van Roosendaal, zal dit jaar nog een begin worden gemaakt met de verbouwing van het huis en de uitbreiding der scholen. Wij wenschen Haar Eerw. en assistente een voorspoedige reis en behouden aankomst in Holland.

Zaterdag arriveerde per SS. „Bodegraven" de Zeer eerw. Pater Augustijn, Mag. VAN DER VLOODT, die Zondag ll. vergezeld van een eerw. Broeder is doorgereisd naar Bolivia, om zich aldaar te belasten met de organisatie van een nieuw missie-gebied.

Goede reis en veel succes!

De Zeer eerw. Pater VAN DIJK is naar Wisconsin, V. S. A. vertrokken. Goede reis.

Welkom.

Per SS. „Venezuela" arriveerde Woensdag de Heer Dr. C. S. GRONEMEYER, die ter besschikking van den Gouverneur gesteld is om benoemd te worden tot Gouvernementssecretaris.

Zijn W. E. G. is vergezeld van Echtgenoote en kind. Welkom.

De Reinigingsdienst.

Dat sinds het in werking treden van onzen nieuw georganiseerden reinigingsdienst, onder de leiding van den Heer Beiderwellen, de straten van onze stad er keuriger uitzien dan we ze ooit gedurende de laatste jaren gekend hebben, is een feit, dat door iedereen grif wordt toegegeven.

Alle eer daarvoor aan den Heer Beiderwellen en z'n staf.

De eenige klacht die we vernomen hebben is dat er soms te vroeg met het vegen der straaten begonnen wordt, zoodat men soms al om acht uur ramen en deuren moet sluiten voor de wolken van stof die daardoor worden opgejaagd.

Het saineerings proces is in vollen gang.

Groote stadsgedeelten zijn reeds duchtig onder handen genomen, zooals „Fleur de Marie" dat op 't oogenblik schoon is.

Dezer dagen zal een zwerm van 28 gedetineerden in verschillende ploegen verdeeld neerstrijken over het Domicomplex, om er met het saineeringswerk te beginnen.

Als dit stoffelijk reinigingsproces eens gepaard ging met een zedelijke zuivering, waaraan vooral ook in Domi, dringend behoefte bestaat, de fatsoenlijke bewoners dezer stadswijk zouden dubbel dankbaar zijn. Dit tusschen haakjes.

Is Domi klaar, dan gaat men verder de stad in naar de verschillende bebouwde koralen en terreinen waarnaar eigenlijk nooit een hand is uitgestoken en waar dikwijls van jaren her het vuil ligt opstapeld.

Zoodoende zal binnen afzienbaren tijd geheel onze stad weer schoon en rein zijn, natuurlijk zeer in 't belang van de volkshygiene en van zelf ook consequent van de volksmoraliteit.

En Willemstad zal weer met eere mogen dragen den naam waarop het vroeger zoo trotsch ging, van de „spotless town."

Doch is eenmaal de stad schoon, dan is het zaak ze schoon te houden. En daarvoor heeft de reinigingsdienst de hulp en de medewerking der bevolking noodig. Er zal geen plaats, geen straat of steeg meer zijn, waar niet op bepaalde uren het vuil en de afval zullen worden opgehaald. Wanneer de bewoners maar zoo goed willen zijn, om het, in plaats van 't over straat of erf te keilen, in bakken te deponeeren, dan stuurt de reinigingsdienst op bepaalde uren haar mannetjes om alles mee te nemen. En straat en erf blijven schoon.

Zouden de mannetjes op een of anderen dag eens niet verschijnen, och, dan zal even een telefoontje O. W. 437 of een briefje in de bus van O. W. in fort Amsterdam voldoende zijn, om alles in 't reine te brengen.

De zaak is, samenwerking tusschen dienst en publiek. Dat is heusch toch niet te veel gevraagd. Wij zijn er zelfs van overtuigd, dat het publiek ziende, hoe er van Gouvernementswege 't uiterste best gedaan wordt om de stad schoon te krijgen en te houden, of om een mooi woord te gebruiken, te saineeren, gaarne een handte zal meehelpen, om dit werk zoo goed mogelijk te doen slagen.

Naar wij vernemen, zal waarschijnlijk in de maand April ook een begin worden gemaakt met het afhalen van de faecaliën. Daarmee zullen we alweer een heele stap verder zijn in de goede richting.

Laat 't in het begin misschien een beetje primitief zijn, 't is al zeer veel waard dat 't geschiedt. De verbetering en vervolmaking van 't systeem komt geleidelijk.

De dienstregeling is als volgt:

Otrabanda - 's morgens van 7 — 12 uur

De wijken gelegen tusschen de Breedestraat, Roode Weg, en Rifwater en Mundo Nobo, Zaquito en Charo.

's middags van 1 - 5 uur:

De wijken gelegen ten Noorden van de Breedestraat en Roodeweg.

Punda, 's morgens van 7 - 12 uur:

De wijken gelegen tusschen de St. Annabaai, Kerkplein, St. Jago, Schottegat.

's middags van 1 - 5:

De wijken gelegen beoosten het Damplein en Berg Altena, en de wijken Ararat en Parera.

Afscheid.

Donderdag den 19den dezer, vertrok naar zijn vaderland, de Heer H. J. ISBRUCKER, 1ste Luitenant bij het „Vrijwilligerskorps Curaçao", met het S.S. Colombia.

Om 4 uur n.m. verscheen op de Westwerf het Korps om afscheid te nemen van zijn geachten Luitenant.

De troep stelde zich aldaar in linie op. Luitenant Isbrucker en echtgenoote kwamen van boord af, vergezeld door Kapitein Winkel, Luit. Meyboom en Winkel.

De Kapitein Winkel sprak eenige mooie woorden tot Luit. Isbrucker hem dank zeggend voor alles wat hij gedaan heeft voor 't Korps, en hij hoopt dat Luit. Isbrucker terug zal komen.

Daarna nam de Adj: Onderoff: Hernandez, die het commando had over de troep, het woord namens de leden. Deze spreker smeekte den goeden God alle heil en zegen voor den Luit. en echtgenoote, wenschte hem een goede reis en behouden aankomst, en dat de Allerhoogste zijn militair gevoel levendig zal houden; en bood hem een gouden horloge aan tot bewijs van dankbaarheid en erkentelijkheid der leden.

Spreker eindigt zijn rede met een driewerf Hoera! Het muziekkorps blies: Lang zal hij leven!

Luit. Isbrucker bedankte beide sprekers voor hun wenschen en hoopte dat het korps moge groeien en bloeien.

Daarna werd de troep geïnspecteerd door kapt. Winkel met Luit. Isbrucker.

Wij wenschen Luit. en echtgenoote een goede reis en hopen met de Vrijwilligers, dat hun beminde Luit. in hun midden terug zal komen.

Reporter.

Havenbeweging

Februari 1921.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Bruto (Inhoud in M³)	Netto (Inhoud in M³)
Feb.	126	13.849	11.854
Vorige maanden	128	14.061	11.996
Totaal	254	27.910	23.840

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Bruto (Inhoud in M³)	Netto (Inhoud in M³)
Feb.	370	4.003.049	2.240.536
Vorige maanden	412	4.436.102	2.487.271
Totaal	782	8.439.151	4.727.807

Zeilvaart gedurende de maand December 1930.

Aangekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	29	Aruba	26
Bonaire	34	Bonaire	34
Bov. eilanden	1	Guanta	3
Guanta	3	La Guaira	5
La Guayra	2	Las Piedras	5
Las Piedras	6	La Vela	1ε
La Vela	11	S Pedro Macoris	1
Pto Cabello	24	St. Martin	2
Rio Hacha	1	Pto. Cabello	29
Saba	1	Zee	1
St. Martin	1		
S Pedro Macoris	1		
St. Vincent	1		
Tucacas	9		
Zee	2		
Totaal	126	Totaal	119

Er in geloopen

Verleden week Vrijdag 13 Maart kwam hier per SS. „Magdalena" aan een zekere Venezolaan, gen. N. F. Bolivar Nauwelijks hier aangekomen werd hij door de recherche erkend als een van de deelnemers aan den overval van 8 Juni 1929. Onmiddelijk werd de hand op hem gelegd. Bij het verhoor erkende hij dien avond met een geweer op schouder op wacht te hebben gestaan op het Gouvernementsplein en later met generaal Urbina vertrokken te zijn. Later huwde hij in Venezuela met de vrouw, waarmede hij hier op Curaçao geleefd had, die daarna weer naar hier terugkeerde. Daar hij geen middelen van bestaan had, werd hij onmiddelijk weer uitgezet.

Verdronken.

Dinsdagmiddag gingen enkelen van de bemanning van het Duitsche Stoomschip „Amasis" van de Hamburg Amerika Lijn zwemmen in de haven. Een van ze ging onmiddelijk naar beneden. Weer boven gekomen gaf hij een een gil, en voordat zijn makkers hem ter hulp konden komen, was hij in de diepte verdwenen. Men veronderstelt dat kramp in zijn been hem verhinderde te zwemmen. Onze deelneming aan kapitein en makkers van den overledene.

Theater Brion.

Voortaan zullen geregeld in Theater Brion bioscoopvoorstellingen gegeven worden, zoowel voor grooten als kleinen.

De kindervoorstellingen zullen een beslist opvoedend karakter hebben. En de prijzen zijn zoo dat niemand ervoor behoeft terug te schrikken.

De Heer en Mevrouw

W. O. SPROCKEL—PALM

geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon

José Maria Ruperto.

Curaçao 18 Maart.

Aanvaring.

13 dezer had de tanker „Chepita" van de C. S. M. een aanvaring met de schoener „Vencedora" in het meer van Maracaibo. Door den schok sloeg er een van de bemanning van de „Vencedora" overboord en verdronk. Alle pogingen om den drenkeling te redden waren vruchteloos.

De Dokter in huis.

Dit is de titel van een populair Tijdschrift voor de volksgezondheid, dat voor 't eerst op onze redactie-tafel verscheen. Dit geeft veel wetenswaardigs en is een nuttige gids.

Uitgever is La Rivière & Voorhoeve, Zwolle.

Correspondentie.

St. M. Zooals de heeren begrijpen, kunnen wij ons niet inlaten met geschrijf, waarvan herkomst ons onbekend is. Dit neemt niet weg, dat wij graag willen medewerken om alwat scheef is recht te zetten. Red.

De Discuswerper Postma naar Curacao.

We lezen in *De Maasbode:*

Op 13 Februari ll. is naar wij vernemen, de Amsterdamsche politieagent G. Postma de bekende discuswerper, naar Curaçao vertrokken.

Met het vertrek van Postma gaat voor Nederland een goed en op den voorgrond tredend athleet verloren. Op het nummer discuswerpen, waarop hij zich gespecialiseerd had, blonk hij immer uit en was een van de weinige Hollanders, die tegen de 40 M. gooide.

In 1928 gelukte het Postma met een zeer goeden worp van 39.01 M. het kampioenschap van Nederland te veroveren, tegenover zijn eeuwigen concurrent den Haarlemmer Eysker.

Voor de K. N. A. U. en den A. A. B. was hij in de nationale en Amsterdamsche ploeg een der vast aangewezen vertegenwoordigers. En zeker in dit verband is het vertrek van Postma een gevoelig verlies voor de Nederlandsche athletiekwereld.

Standard Oil of California.

Een nieuw soort alochol ontdekt.

In de laboratoria van de *Standard Oil Company of Californië* is een soort alcohol ontdekt als bijproduct bij het kraken van olie. Het nieuwe product wordt in den handel gebracht onder den naam van „*Alcotate*" en is niet vergiftigend. Gedurende jaren hebben de chemisten van de Ver. Staten naar een dergelijk soort alcohol gezocht voor handelsdoeleinden.

Drie wagonladingen *Alcotate* zijn van de installaties der *Standard Oil Company of Californië* te Richmond verscheept en een vertegenwoordiger der maatschappij is naar Washington vertrokken, teneinde met de regeeringsautoriteiten over deze aangelegenheid besprekingen te voeren. Gehoopt wordt dat er goede afscheephavens gevonden zullen worden om de *Alcotate* naar de producenten van industrieele alcohol te verschepen. De potentieele productie van het nieuwe product, welke volgens een door de *Standard Oil* geheim gehouden procédé geschiedt, is nog niet vastgesteld, terwijl evenmin een volledige analyse van de potentieele vraag aanwezig is. Meer dan 84.000 000 gallons gedenaturaliseerde alcohol wordt jaarlijks in de Ver. Staten gebruikt, de grootste verbruikers zijn de lakfabrieken etc. met een consumptie van ca. 12.500.000 gallons. Ook de nitro cellulose en ethy acetaat fabrieken gebruiken groote hoeveelheden industrieele alcohol.

Een patent van acht millioen dollar.

Mrs. Lowita Cheldon Armour, weduwe van den bekenden Amerikaanschen industrieel, wijlen J. Ogden Armour, heeft een patent op een nieuw proces voor de behandeling van aard-olie, dat geruimen tijd als waardeloos werd beschouwd, verkocht voor het reusachtige bedrag van acht millioen dollar.

Mede door dit fortuin neemt Mrs. Armour thans een der voornaamste plaatsen in onder de Amerikaansche geldmagnaten, terwijl haar positie versterkt wordt, doordat zij eigenaresse is van talrijke aandeelen van ondermaatschappijen der *Standard Oil* en van de *Shell*,

Boekbespreking

Anna Sutorius. Lief en Leed uit een groot Gezin. Geïllustreerd door JAN WIEGMAN Prijs f 1.25.

't Is hoofdzakelijk met een drietal uit het rijk gezegend gezin der van Velsens, dat we te maken krijgen. Elsje, die het met zichzelf niet eens kan worden, of de Hemelsche Bruidegom haar voor zich opvraagt, dan of zij aan het ernstig gemeende aanzoek van een braven jongeman gehoor moet geven, en eindelijk met blij gemoed het beste deel verkiest: Mary die in een kort oogenblik al haar illusies in rook ziet vervliegen, maar na veel geduld het zonnetje van haar geluk weer ziet opgaan: Joop, die het klaar speelt de kwieke dochter van een hooghartigen baron naar het altaar te geleiden. Ook de anderen, Leo die Jezuiet wordt, Teun, Loet, Henk en nog een tweetal meisjes krijgen hun beurt, vader en moeder van Velsen niet te vergeten, maar het zijn toch de drie eersten, die het meest op den voorgrond komen en die we hun bestemming zien bereiken,

Een voorbeeld, zoo'n huisgezin, waar bij allerlei snaken en kleine plagerijen, echter liefde en teederheid heerscht, gevoed door godsdienstzin.

Voor jongens en meisjes van rijperen leeftijd een alleszins aanbevelenswaardig boek. Ook anderen zullen het met genoegen lezen.

Verkrijgbaar bij de R. K. Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomas College Fraterhuis Aruba, Fraterhuis Bonaire.

Uit Aruba.

Zoo is het dus eindelijk bewaarheid dat er op Aruba een permanent Kantongerecht is ingesteld.

Woensdag den 11den Maart vond de eerste zitting plaats met den Edel Groot Achtbaren heer Mr. A. W. J. M. DESERTINE als eerste vaste rechter, bijgestaan door den heer FRITS KWARTSZ, de nieuwbenoemde griffier.

Aan het verlangen van de bevolking is gehoor gegeven.

Er is vreugde bij de ingezetenen, omdat de geruststelling is ingetreden bij de gedachte, dat elk een zich ter bevoegder plaatse, bij tij en ontij om recht kan wenden en er niet meer getalmd zal worden.

Handel en Burgerij voelen zich herschapen in een nieuwe atmosfeer, in de overtuiging van rechtsgevoel.

Op dit kleine eiland, dat zich naar voren stuwt en zich doet onderscheiden door zijne reusachtige ontwikkeling, staat men soms voor zaken en gevallen, waarin het oordeel eens rechters urgent is.

Dit bezwaar is thans opgeheven en aan dit volk is de garantie gegeven zijne belangen ter gewenschter ure tijdig behartigd te kunnen zien.

En de vreugde is te grooter, omdat de alhier gedetacheerde Rechter bekend staat als een persoon die met de zeden en gewoonten van dit volk volkomen bekend is en op de hoogte van de landstaal, zoodat een ieder vrij—uit zijne grieven en belangen kan voordragen, zonder zich van een tolk te moeten bedienen.

Er is vertrouwen en daarom tevredenheid.

Voetbalsport.

(*Aangeboden.*)

Daar deze dagen de dagen van spanning zijn, voor de voetbalsport-liefhebbers, aangezien binnenkort een elftal van Caracas hier zal aankomen ten einde zijn krachten te meten met onze jongens, acht ik het niet overbodig mijne meening te openbaren omtrent onze spelkwaliteit, met de hoop dat deze zal dienen tot het helpen verbeteren van onze fouten; zoodoende zullen wij, naar ik hoop, de overwinning kunnen behalen.

Als men mij, mijne indrukken over het Curaçaosche voetbalspel vraagt, dan kan ik gerust verklaren, dat onze jongens in staat zijn goed voetbal te spelen en ook beter te leeren spelen.

Curaçao is enorm vooruit gegaan, maar heeft nog niet het hoogste peil bereikt. Dus er moet meer getraind worden; en indien men zegt: *dat gaat niet bij ons*, omdat ons land te klein is, dan antwoord ik, dat het niet in de eerste plaats aan komt op het aantal onzer spelers, doch op de hoedanigheid; en vraag ik, waarom kunnen wij overigens met onze plus minus 50.000 inwoners niet doen als URUGUAY en Argentinië gedaan hebben?

Talrijk zijn degenen die vooruit willen op het voetbalgebied, doch niet weten hoe.

Ik pretendeer niet een meester in het voetballen te zijn, maar daar ik zooveel gelezen heb, over de meeningen van de beroemde meesters, GROOTHOFF, Chadwick, J. Cameron, Warburton, Reynolds enz:, en ik persoonlijk ondervonden heb gedurende de training van de R. K. V. V. Jong-Holland, dat er zeer veel moet getraind worden om een goed voetballer te worden en blijven; wil ik in dit artikeltje even over de training en het spelen spreken.

Er moet hier bij ons meer getraind worden; dat zal iedere leider of ieder bestuur van onze voetbalvereenigingen moeten aannemen.

Uit monde van verschillende voetbalspelers hoor ik de bewering:

„*Ik heb geen tijd, en wanneer ik spelen moet in een wedstrijd, zal ik een dag van te voren eventjes gaan staan doelschoppen om de beenen los te maken; daarmee klaar.*

Nu vraag ik u mijn beste boy; *klaar* ???

Neen . . . . mijn vrind . . . .

Iemand die het bovenstaande beweert, wil m. i. alleen zeggen dat zijn streven om in een of andere sport uit te blinken niet voldoende sterk is, om zich eenige opofferingen te getroosten en zijn dagelijksche gewoontesleur te veranderen. —

Het meest wenschelijk voor de training is, dat een geheele ploeg te zamen oefent; dat is wel beter dan dat er nu eens, twee of meer spelers gaan staan schieten op het doel.

Wat de techniek betreft, is een groote fout van onze spelers met uitzondering van misschien een paar, het niet *voldoende koppen*.

Indien men deze kunst goed verstaat, zal men zien van hoe ontzettend veel nut of dit is, om zich uit menige gevaarlijke situatie te redden.

Een goed speler moet in staat zijn den bal met het HOOFD in iedere richting te kunnen plaatsen en bij voldoende oefenen zal men bemerken dat het niet moeilijk is den bal met het hoofd op een gewenschte plek te plaatsen. —

En ander belangrijk ding dat een goed speler goed moet kennen is „macht over den bal bezitten". Ook het schieten op doel moet bij ons nog beter en meer gedaan worden gedurende een wedstrijd.

Voorhoedespel. Een voorhoede-speler (voorwaarts) moet leeren onder het loopen den bal te passeeren, zonder eerst stil te houden, anders geeft men den tegenstander tijd om aan te vallen; dus direct overgeven en den bal laag houden.

Buitenspelers. Een buitenspeler moet den bal in vollen ren voorzetten, en dicht bij het doel met een schuiver of ter hoogte van een manshoogte ten einde zijn mede-voorwaarts in de gelegenheid te stellen den bal in het doel te koppen.

Midden-voorspeler. De middel-voorspeler moet zich in den regel achter de center-half der tegenpartij opstellen, zoodat de midden-voor onmiddelijk een vrij veld voor zich heeft.

Is hij snel genoeg, dan moet hij tusschen de half-linie zien door te vliegen en onder het loopen op doel onverwacht schieten.

Binnenspelers. Dezen moeten wat achterblijven om den bal op te vangen en de buitenspelers helpen.

De buitenspelers loopen op één lijn met de midden-voor.

Indien de voorhoede bemerkt dat het short-passing niet lukt, dan moet hij overgaan tot het long-passing.

Indien de voorhoede het spel plotseling verandert, brengt dit de tegenpartij dikwijls geheel van streek.

Er zijn er natuurlijk nog tal van andere wijzen om het voetbalspel goed te leeren, doch naar mijn bescheiden meening, zal ieder speler, die eens trouw volgens de bovenstaande wenken zich wil oefenen, bemerken welk een groote vooruitgang hij in korten tijd zal maken.

Over de achterhoede wil ik opmerken dat ze hun voorhoede moeten voeden, dat wil zeggen dat ze hunne voorwaartsen flink moeten bijstaan en moeten zorgen dat de voorwaartsspelers den bal behoorlijk krijgen aangegeven, zoo dat ze er onmiddelijk mee van door te gaan.

Een groote fout bij de half-linie is, wanneer zij niet onmiddellijk besluiten kan en zonder aarzelen den vijandelijken voorwaarts die den bal heeft aanvallen.

Denk steeds gedurende het spel aan deze twee regels: *Val uw tegenstander aan en houdt den bal laag.*

Achterspelers. De achterspelers moeten de middenspelers (half-backs) steunen en niet vergeten dat een aanval de beste verdediging is.

Niet te ver van elkaar noch van uw doel spelen, en tracht de goede en kwade kwaliteiten van uw doelman goed te kennen, trap den bal voordat hij op den grond komt en geen tijd verliezen met het wegschoppen van den bal.

Doelverdediger. Deze mag nooit zijn voeten gebruiken wanneer hij van zijn handen gebruik kan maken. Schopt of gooit hij den bal weg, dan moet dit altijd naar de vleugelspelers geschieden, maar nooit naar het midden, want het is altijd te gevaarlijk.

Ten slotte, mijne sporfvrienden, *trainen* en nogmaals *trainen* op behoorlijke wijze, of tenminste volgens bovenbedoelde manier.

Oefenen in het drijven met den bal, *koppen*, schieten op doel op een onverwachtsch oogenblik, loopt het veld twee keeren per week heelemaal rond, drie a vier keeren achter elkaar.

Neemt geen alcoholiscbe dranken, vooral in de laatste dagen en rookt zeer weinig.

Indien U werkelijk een goed voetballer wil worden of blijven en indien U wilt uitblinken tegen *Caracas* en ook ons dierbaar Curaçaotje omhoog wilt houden, volgt dan mijn nederigen *raad*.

Ten behoeve van de verbetering van de *Curaçaosche* spelhoedanigheid, heb ik mij veroorloofd (niettegenstaande een leek zijnde) de boven aangehaalde punten ten beste te geven.

Laat de C. V. B. met zijn actief tegenwoordig bestuur, onze jongens flink onder handen nemen en zorgen dat zij volgens bovenstaande wenken oefenen, dan twijfel ik er geen oogenblik aan, of zij zullen hun wedstrijden met veel meer gemak spelen en misschien later Curaçao op het hoogste peil plaatsen in de *voetbalwereld*.

J. A. HERNANDEZ.

Oefenmeester v/d
R. K. V. V. JONG-HOLLAND.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Naar aanleiding van het veelvuldig bij Zijne Excellentie den Gouverneur binnenkomen van verzoekschriften, welke niet van het vereischte zegel zijn voorzien, brengt ondergeteekende hierbij in herinnering dat verzoekschriften aan den Gouverneur, wanneer zij niet uitdrukkelijk van zegelrecht zijn vrijgesteld, op zegelpapier van f 0.50 moeten zijn gesteld.

Curaçao den 2n Maart 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART. 3—3

INGEZONDEN.

St. Martin, 7th January 1931.

Dear Mr. Editor.

Would you please allow me a little epace in your valuable organ to express my views on the regrettable condition of the Netherland division of this island as it is today.

Some time ago, I was invited by a friend of mine to take a drive with him to Marigot, the French capital; I did so, but to my deepest regret, as I was pained most grievously to see the vast difference between the Dutch and French division of this island, and returned home almost broken hearted.

On driving down to street at Philipsburg, there was scarcely a person to be seen, an empty harbour, a look of depression over every thing, and around the wharf, the boatmen and porters sitting down with the most dejected faces.

On my arrival at Marigot, oh! what a contrast: every thing in activity and bustle. An American steamer landing lots of merchandize, the French packet motor schooner discharging cargo from Guadeloupe and France, a schooner the „Mayflower", landing passengers and stuffs from Curaçao and several Porto Rico traders loading their cargo, bought at Marigot, boatmen and porters rushing around with joyful faces; and the tourists from American steamer, spending their money freely and lavishly. and in very many cases, bestowing charity, on the old, the weak, the poor and indigent.

I felt too depressed to come out of the car, but went off in a revery, thinking of the days when Philipsburg was the depot for Marigot, actually grieving to note that things were now reversed and asking myself as „mother" is constantly doing „*who is to blame?*" — I returned from Marigot grief stricken.

Let us take up the matter carefully and deliberately and endeavour to state some solid facts when the readers of your paper, can decide for themselves as to the „Who is to blame".

The transportation of labourers to and from St. Domingo, began at Philipsburg, but the stringent restrictions laid down by our Government, such as to notify that the vessels could only take so many passengers to the tonnage of the vessel; that the harbourmaster most a board the vessel and see if there were provisions and water sufficient, and other formalities to be obseived so disgusted the captains that they decided to go to Marigot, when what happened? the very same man who were forbidden by the Government to go, coolly and quietly walked over the frontiers the following morning and embarked on same vessel; on their return from Santo Domingo they went direct to Marigot, and this trade has been going on now for a long time, and as a result has been a great help to merchants, shopkeepers, boatman and porters, as these labourers buy all their provisions and store over there their departure, and spend their money freely on their return to the satisfaction of the importers, who expressed their delight at the laws of the Dutch Government. — *Blow No. 1.*

The captains of vessels which came from Porto Rico to purchase their liquor etc. also began at Philipsburg, but the imposition of a tax of $ 2.00 per case on any liquor taken soon caused dissatisfaction, and some businessman came over our way, and told the captains they could come to Marigot which was a free port, and thus save that $ 2.00, with the result that all these vessels now go there, and a colossal business is now being done at Marigot with Porto Rico, and that town perfectly changed and improved new buildings erected, not only by the merchants and shopkeepers, but by the boatmen and porters, who are changing rapidly the village of St. James, just outside Marigot from one of thatched houses to one of pretty little wooden cottages with a veranda in front. — *Blow No. 2.*

Still the Curacao folks declare, there must-be in the islands a unification of laws. A friend of mine Captain David Nisbet told me that when he was Captain of a schooner which was running the mail service between Curacao and these islands, he had a very warm argument with Mr. Prakken who was then Administrator of Finances on this question, when he Nisbet argued that this was not the right-thing, as could be shown him and at a glanci he could see it for himself; the other Dutch islands were all Dutch, while a small island like St. Martin was owned by 2 powers; on the one side the French with a perfectly free port, on the other, one with excessivly high duties; therefore from its topographical position, some change should be made in their laws For example he remarked „Do you know Sir, that rum for example can be bought at Philipsburg readily from 30 to 35 cent per litre, when the duties alone are about 60c per litre? Can rum be bought at either of the other islands at this figure? Does not this one fact-convince you? He replied :" We must put down the Smuggling"

„Oh, Nisbet-replied, „You have been trying to do that for years and from the statistics at the Customs you will note that the St. Martin people must all be teetotallers, or the liquor is coming in surreptitiously". — And now Mr. Editor, for the last couple of years, I understand that not one cent duty on rum has been paid, and still the inhabitants get their booze and lots of same I have heard gets toCuraçao also — *Unification of laws absurd* —.

Some time ago a steamer of the Western Ocean line, called here and the Captain wanted to see if he could make arrangements by which he could make St. Martin a port of call on his voyages to and from New York to the Windward islands, and Mr. G. A. Gravenstein was appointed as agent. This gentleman invited the merchants to a meeting to consult over the matter, when they dicided that it could be done without any further expense to the Governement.

The mail schooner gets a subsidy from the Governement of $ 4800.00 per annum — Give the steamer $ 3000 and the remainder to a sailing vessel, say $ 1800 to convey mails and cargo to Saba and St. Eustatius.

In this manner we would get our mails from all over the world every 12 or 14 days, and thus our cargo from America landed here direct instead of at St. Kitts, saving considerate expense, as well as our mails from Curaçao much quicker, as the first island this line of steamers touched at was St. Thomas, and put us also in touch with Paramaribo, Suriname direct as these steamers went there also —

This proposal was put before our late Gezaghebber, who I am told promised to send it to His Excellency the Governor o Curacao, and as far as we know this was the last of it. After some time the Captain went on the French side, or wrote the Mayor at Marigot Mr. Constant Fleming and an arrangement quickly made, gentleman grasping at the offer at once, and the steamers calling there for the last 2 or 3 mounths, with the result that the merchants at Marigot can now undersell those of Philipsburg, and the whole trade practically done at Marigot. The shops are filled with Dutch subjects every day getting theire supplies, and every thing in a state of stagnation over this way and the porters and boatmen practically unemployed.

This fact can easily be proved by the statement that the French merchants come in regularly to buy drafts from tho Agent of the Curacaosche Bank in Dutch money, all of which comes from the Dutch side, as of course the money in circulation on the other side is French Currency. *Blow No 3.*

I therefore leave it to your readers to determine *who is to blame.*

Mr. Constant Fleming is an astute, intelligent, energetic and zealous young fellow, taking „time by the forelock" and never hesitates to grasp any thing which he thinks will tend to the improvement and benefit of the people committed to his Gubernatorial care and protection —

Go on Consv, my boy, continue as you have hitherto done „Make your hay while the sun shines", and our people over here sleeping or in a trance, and you will leave your footprints on the sands of time" and ever be „remembered by what you have done." The populace all say now, God first and Mr. Constant after — I am an ardent admirer of your actions, especially when your deceased parents and I were the best of friends.

I have also to remark that a Porto Rico schooner was here some time last week, and the Treasurer refused to clear this schooner until the Captain brought his whole crew ashore to answer a whole lot of questions as to where they were born — their „blood pedigree and paces" insomuch that the Captain declared he would never return here, but buy his salt in future at Anguilla or on the French side. This also has been told to me; Can this be a fact or have I been misinformed? *I hear not.*—

Let us hope, nay pray that the visit of the Commission from Curacao will be productive of some good to our islands, for if things go on as they are now, our Goverment wil be forced to do as other places are now doing, say establishing soup kitchens to feed the poor and unemployed and St. Martin becomes an incubus.

Dame Rumour reports that our esteemed Doctor and his better half are not favourably impressed with St. Martin, (not with the people) but on account of its monotony and lack of amusement & &, and may decide to leave us. - Oh! Doctor consider this carefully, as the inhabitants will deplore your loss. —

The Doctor has had some very serios cases since his recent arrival and has shown great efficiency in his noble profession, and has actually saved many lives within the last few months; his removal would be a hard blow —

Thanking you in advance Mr. Editor I beg to remain Yours truly.

Plain talk of a Patriot.

⁂

St. Martin, 9th Februari 1931.

Dear Mr. Editor.

After thanking you for space in your valuable organ, I beg to state that the Commission sent up on the Dutch ship of war „Arend" to (I understand) look at the existing condition of these islands, arrived safely and left here after a sojourn of about three days. From a social standpoint I believe they were satisfied, but the inhabitants of this island are looking forward with the avidity to the ultimate result of their visit and the general query is „what will the harvest be"? We live on „*hope*", for the situacion today is now very gloomy. No labourers required at Sto Domingo, no demand for them at Curacao or Aruba. Nothing doing here at all; ah Mr. Editor, to sit down and quietly contemplate over the outlook gives one the dumps, and finally arrive at the conclusion that if nothing be done, we will become an incubus to our mother country.

I have been informed that some party has written an article in the „Amigoe" about the irregularity of the mail service; I feel it my duty to let you know Mr. Editor that since the arrival of our present Gezaghebber, the mail schooner bas never failed to leave here on the day regularly appointed, (not even in one instance) and even when this vessel went to Barbados to be cleaned, (with the approval of His Excellency, our esteemed Governor of Curacao) the sloop „Lady Jennings", which replaced her, went on the scheduled days, and did her trips satisfactorily. I may add that even when our Gezaghebber went on his usual visits to Saba and St. Eustatius, the mail vessel did not make a special trip, but he always left and return with same vessel, while performing her usual mail trips. I therefore cannot agree with the writer as to the mail service irregularity.

I am sorry to have to report that we have been visited by that monster „la grippe", which terminated in a perfect epidemic, scarcely a house in the island escaping a visit, and as soon as one member of a family was attacked, it scarcely ever left without all the other members being stricken down. Our esteemed medico seemed however to be master of the situacion, and up to the present there has been no casualties, as in the adjacent islands, where many have passed away and gone to join the vast majority of those who have gone before.

Our worthy Gezaghebber has at last supplied a long wanted necessity that is the appointment of a sanitary inspector, whose duties will be to see that the streets and especially the beach and the shores of the ponds be properly attended to and kept clean. The closets in the latter places were found to be in a miserable condition, the seats and flours being filled with the offal of the human body, and practically unapprochable; it is not to be wondered at therefore that the shrubbery along the shores of the pond became the closets, as well as the dumping place of the refuse of persons; the inhabitants of the back street on many evenings having to close the eastern and northern sides of their houses to avoid the offensive aroma, and even in taking a walk of an evening, on the back street, one's olfactory organs were assailed by the same aroma. We sincerely hope that our Gezaghebber continue the good work he has begun, by appointing the sanitary inspector as town warden (as in all the adjacent British islands) when he will have a little more scope, and see not only the public highways kept clean but also the private yards of those who do not keep these in perfect order and cleanliness also.

Thanking you again for space I beg to remain yours truly.

HOPE.

Steunt het „Apostolaat der Zee.

Wordt lid van het „Apostolaat der Zee."
Zendt lectuur voor het „Apostolaat der Zee".

DE OORZAKEN DE WERELDCRISIS.

Naar aanleiding van de crisisdebatten in de Tweede Kamer, schrijft de *Volkskrant* dat er ook gesproken is over de oorzaken van deze ramp. Het geschiedde echter slechts terloops en door sommige sprekers wel wat oppervlakkig.

Van socialistische zijde wordt eenvoudig alle schuld geworpen op het „kapitalisme", waaronder dan verstaan wordt het tegenwoordige productiestelsel. Onschuldig aan de wereldcrisis is het kapitalisme — in andere beteekenis — volstrekt niet. Maar er zijn toch een aantal oorzaken aan te wijzen, welke zeker buiten het productiestelsel staan, al staan zij niet geheel buiten den kapitalistischen geest, die in wezen materialistisch is.

De tegenwoordige crisis is een zeer abnormaal verschijnsel. Met andere economische crises is zij niet te vergelijken. Hoofdzakelijk is zij een gevolg van den o o r l o g of, beter uitgedrukt, van den „vrede", die op den oorlog is gevolgd.

Staten zijn kunstmatig en gewelddadig uiteengerukt. De economische eenheid van Oostenrijk werd verbroken. De beide staten, waarin dit rijk werd verdeeld, kunnen zich niet herstellen. Nieuw gevormde staten trachten hun bestaan te verzekeren door in eene zooveel mogelijk gesloten volkshuishouding ondernemingen tot stand te brengen, waaraan, van internationaal standpunt bekeken, geen behoefte bestaat. Duitschland verloor aan de grenzen van Polen een natuurlijk afzetgebied voor zijne daar gelegen kolenmijnen en metaalindustrie. Hiervoor moesten andere uitwegen worden gezocht op reeds overladen markten. Duitschland verloor ook zijn ijzererts in het Saargebied, dat nu naar andere oorden wordt verzonden, terwijl men in zijn vroeger, meer natuurlijk afzetgebied, deze grondstof van elders moet betrekken. Duitschland verloor bovendien zijn koloniën. Daar had het economische betrekkingen, welke, tot schade van geheel Europa, niet aanstonds door andere staten kunnen overgenomen worden.

Hierbij komen hooge schuldenlasten, door de overwinnaars aan de overwonnenen opgelegd. De laatsten worden hierdoor verarmd en de eersten evengoed economisch verlamd. De kunstmatige ongelijkheid van het geldbezit over de wereld, maakt een geregeld handelsverkeer onmogelijk. Onder deze omstandigheden hebben bijna alle staten van Europa heil gezocht in het optrekken van hooge tariefmuren en zoo den vrijen handel nog meer belemmerd. Het e c o n o m i s c h e v e n w i c h t is dus verbroken.

Daarnaast kwam, ook als direct gevolg van den oorlog, eene g e e s t e l i j k e o n t w r i c h t i n g. Het communisme, meester in een der grootste staten van Europa, is overal doorgedrongen. Steunend op Rusland met zijn rijkdommen aan grondstoffen, kon het veroveringstochten ondernemen in alle landen der wereld. Overal stookt het onrust, om een wereldrevolutie voor te bereiden. Zijne hulp wordt ook dankbaar aanvaard buiten Europa, waar minder of niet beschaafde volken in verzet komen tegen de uitbuiting van het kapitalisme en dus ook het handelsverkeer, zoo niet geheel onmogelijk, dan toch uiterst moeilijk maken. In Britsch-Indië en China verloor Engeland b.v. zeer uitgestrekte afzetgebieden voor allerlei industrieele producten.

Onder deze omstandigheden hebben vele industrieele landen, vooral Amerika, de koopkracht in eigen gebied willen forceeren. Door ver doorgevoerde mechanisatie wisten zij den kostprijs aanzienlijk te verlagen en bevorderden uit alle macht het koopen op afbetaling. Meestal gold dit overbodige dingen, artikelen van weelde. Overproductie en werkloosheid zijn gevolgd. De koopkracht zakte beneden het vroegere peil en de ellende werd algemeen.

Ook zouden wij nog kunnen wijzen op de politieke verwarring uit al deze omstandigheden voortgekomen; een verwarring, die mede het economisch herstel onmogelijk maakt.

Ziedaar de voornaamste oorzaken van de wereldcrisis.

En na dit alles overwogen te hebben leze men nog eens de vredesencycliek van Paus Benedictus XV uit 1917, anderhalf jaar vóór het eindigen van den oorlog, Daarin werd de weg gewezen naar den vrede: geen schuldoplegging van den eenen staat aan den anderen; geen onteigening van koloniaal bezit; geen kunstmatige grenswijziging, gelijktijdige en gelijkelijke vermindering der bewapening, vooral het recht in plaats van de macht.

Verantwoordelijke regeerders hebben naar deze woorden van den Paus niet geluisterd; den Paus zelfs uitgesloten van hun beraadslagingen. Men ziet de gevolgen!

Over de oorzaken van de crisis en de maatregelen tegen hare gevolgen zou nog veel zijn op te merken. Wij zullen hiermede echter volstaan. Het geeft genoeg tot overweging.

De revanche van het Bolsjewisme.

WAAROM DE DUMPINGSPOLITIEK SLAAGT.

De bijzondere correspondentie van het Huisgezin schrijft:

Stel u voor, dat ge 'n panorama beschouwt door 'n gekleurde ruit heen: ook als het landschap u bekend is, zal 't u nieuw voorkomen. 't Vreemde karakter der tinten en schaduwen, de ongewone gelijkvormigheid geven 'n indruk van een vervormde werkelijkheid. Terzelfder tijd wordt uw blik getroffen door zekere contouren, zekere combinaties van vormen, die u vroeger waren ontgaan.

Zoo nu verschijnt de wereld wanneer ze gezien wordt door de roode bril der Moskousche beschouwers. 't Schouwspel is echter niet van belang ontbloot. 't Is de moeite waard eens te luisteren naar wat dezer dagen 'n hooge Sovjet-ambtenaar die de leiding heeft over de commercieele diensten met het buitenland en wiens functie hem naar Riga voerde, ons vertelde toen wij de economische crisis ter sprake brachten, welke de kapitalistische landen teistert. „Deze crisis is een bewijs van de revanche van het bolsjewisme" zei hij.

Wij wierpen daartegen op: „Spreken van revanche op 't moment dat uw bladen niet ophouden de symptomen te signaleeren van 'n zeer ernstigen binnenlandschen toestand lijkt ons 'n paradox".

„Dorogoi tovarischch", kameraad.. pardon ... burger. Ik zal de talrijke en ernstige moeilijkheden niet ontkennen die ons beletten snel voort te marcheeren. Maar daar gaat het niet over. 't Gaat over heel iets anders. Tot voor kort hebben de groote buitenlandsche industrieën 'n gezicht getrokken of ze ons 'n buitengewone gunst bewezen, terwijl ze nota bene ons geld opstreken. Maar op den huidigen dag zijn ze omgeslagen. Sedert een paar maanden behandelen ze ons met égards, zooals we nimmer hebben gekend. Ze komen naar ons toe 'n vriendelijke glimlach om de lippen, om te trachten hun producten kwijt te raken. 't „Eenheidsfront" van 't kapitalisme is gebroken. Wilt ge een bewijs? Luister. Men heeft immers zoo'n groot woord gehad over de gedwongen arbeid in Rusland en over de „dumping" der Sovjet? Welnu: die campagne behoort nu weer tot het verleden"

„Waarom?"

„Wel doodeenvoudig, omdat de belangen der industrieelen, die de macht der Sovjets noodig hebben zwaarder wegen dan die der kringen die door onze activiteit gedupeerd worden. Die heeren weten drommels goed, dat wij, willen we hun rekeningen kunnen betalen, verplicht zijn om onze waren: ons hout, onze pelterijen, ons koren tegen lage prijzen te verkoopen. Wij hebben werkelijk zooveel kracht niet hoeven te ontplooien om de campagne tegen de „dumping" tegen te werken. Anderen, die in veel betere conditie verkeerden dan wij, hebben er zich spontaan mee belast. Zie slechts: wij laten schepen maken in Italië, machines in Duitschland, allerlei werktuigen in Engeland, Scandinavië, Australië, duizenden tractors in Amerika. En dat zijn feiten, die aan 'n groot deel van de kapitalistische wereld doen gevoelen: 'n niet te loochenen solidariteit met ons. Zoo zijn onze leveranciers onze verdedigers geworden".

Medegesleept door het enthousiasme, dat hij putte uit de onverwachte visie, waarmee hij zoo juist onze bezwaren had belicht, deed onze zegsman ons de eer aan ons te betitelen als „dorogoi tovarischch" waarbij hij vergat dat we anti-sovjet zijn.

„Kameraad, geloof me, men zal ons heusch zoo spoedig niet verjagen van de plaats, die we ons hebben weten te verzekeren op de wereldmarkt. Samen met onze groote leveranciers zijn de ontelbare koopers der Russische producten, die wij zoo goedkoop offreeren, onze helpers geworden. De kleine producenten kunnen protesteeren, beschermde maatregelen eischen, als ze enkel maar te maken hadden met onze directe importeurs, dan zouden ze 't pleit wel winnen. Met de groote industrie staan de zaken er weer anders voor.

Op 't oogenblik zijn we al zoo ver dat de regeeringen zooals die te Rome, de betalingen van onze orders aan hun producenten garandeeren willen, om zoo het aantal werkloozen te verminderen. Vergeleken bij 'n situatie die 't best gekarakteriseerd wordt door salarisverlaging en werkloosheid, moet de geweldige Russische markt den industrieelen kapitalisten voorkomen als een laatste redmiddel. En alles bij elkaar genomen, moet de industrialisatie-politiek, zooals die gevoerd wordt door Stalin ten slotte 'n zegen wezen voor de industrie over heel de wereld, vooral voor de groot-industrie.

Wij importeeren dagelijks groote hoeveelheden machines en we betalen ze tot de laatste cent, in dollars en in ponden sterling. Voeg daar nog bij, dat het moeilijk zal zijn voorloopig, om onze markt te overvoeren".

Wanneer we deze beweringen ontdoen van de overdrijving die eigen is aan de fantasie der Sovjets, dan blijft er toch ondanks alles, 'n element van waarheid in. De economische wereldcrisis heeft de Sovjet-Unie veranderd in een zeer gewaardeerde afnemer. De roode tyrannie telt op het oogenblik in de industrieele en handelswereld machtige bondgenooten, die ze vroeger niet bezat. Maar is er nu in ernst sprake van 'n revanche voor haar?

„Welnee" verzekerde mij 'n andere ingewijde, die van Rusland naar Riga was gekomen, ongeveer in denzelfden tijd als de eerste. Deze man had 'n scherp en nuchter verstand en nadat hij ook 't Sovjet-regime had gediend, was hij er tenslotte toe gekomen, te meenen dat men in vrijheid, ook al is het bestaan dan wat onzeker, altijd nog beter leeft dan daar, waar men aan een halsband loopt. Hij zei:

„M'n vroegere collega heeft u niets wijs gemaakt. Goed of slecht: de Sovjetregeering is er in geslaagd zich in te dringen in de internationale zakenwereld tot op zekere hoogte althans. Ondanks de geweldige en eindelooze moeilijkheden slaagt ze er in, om maand op maand zich meester te maken van de vreemde geldswaarden die noodig zijn om in den vreemde alles te koopen, wat dienen moet tot verwezenlijking van het vijf-jarenplan. Zeker dat plan is tot mislukking gedoemd. Ge zult in Moskou geen mensch aantreffen, die gelooft aan de mogelijkheid, om met geweld een land te industrialiseeren, dat in wezen 'n agrarisch land is. Iedereen weet, dat deze industrialisatie 'n ramp is voor de belastingbetalers en vooral voor de boeren. Maar zoo 't plan dan al mislukt is: de Sovjets hebben er bij het begin der uitvoering, voordeelen uitgetrokken, die hun regime hebben geconsolideerd en hen vast in den zadel hebben gezet. Wat komt het er op aan of de boeren verpletterd zijn. De bolsjewistische politiek is er nimmer op uit geweest om hen te onderhouden.

Maar ondertusschen zijn de genationaliseerde fabrieken als maar toegenomen en daarmee is ook toegenomen het aantal personen, die van den staat leven en die er dus alle belang bij hebben, om 't systeem vóór te staan. En men is er toch in elk geval in geslaagd om 'n metaalindustrie en 'n chemische industrie te grondvesten, zooals er vroeger zelfs niet in kiem aanwezig waren. Begrijpt ge, wat dit alles ten slotte zeggen? Dat 't aan 't regime geeft: de industrieele voorwaarden voor 'n militaire macht.

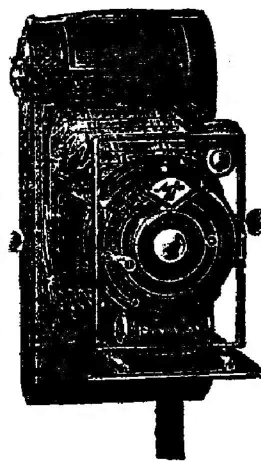
Zelfs de agrarische politiek van het Bolsjewisme begunstigt de bereiking van dit doel, het verplichte collectivisme in den landbouw door het in het leven roepen der „kolkhosi" heeft zeer zeker de anti-bolsjewistische gevoelens van de moejik versterkt, maar 't heeft dan ook dit effect, dat de staat niet meer hoeft af te hangen van de welwillendheid der boeren om jaarlijks voldoende koren andere levensmiddelen te krijgen, die hij voor 't leger noodig heeft. „Alzoo: 't Vijf-jaren-plan is er vóór alles op bedacht geweest, om de ontwikkeling van de militairistische politiek van het bolsjewisme te verzekeren?"

„Daar ben 'k vast van overtuigd."

APOTHEEK
Botica Nacional

E. Jacobsen, Otrabanda, Breedestraat.

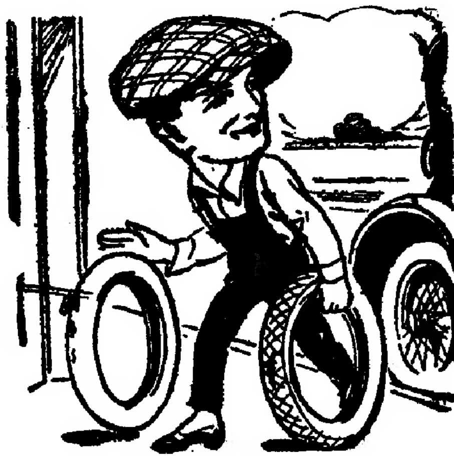
Afdeeling Fotohandel.

Groote sorteering Camera's „Agfa" en „Zeiss-Ikon", altijd versche filmpacks, rollfilms, dag- en gaslicht papieren, fotochemicaliën en verdere benoodigdheden

Ontwikkelen en afdrukken voor amateurs
in prima uitvoering,
billijke prijzen, vlugge bediening
gratis blijvend onderricht.

VULCANIZE

Your blow-out Tyres & Tubes
All repairs GUARTEENED
Ten Years experience in the
Miller Tire Factory U.S.A. & South America.
Tubes Vulcanize EVERY DAY.
Ask for SALAMALAY.
Graham Building 26 Wolkstraat.

BERICHT.

Vanaf 5 Maart zijn de prijzen voor **Sodawater** veranderd als volgt:
f0,96 per doz. met medelevering van flesschen.
f0,72 per doz. met flesschen retour.
Heeft U reeds Wino en Chocolate besteld?
Doet dat nu. telefoon No. 267.

CURAÇAO ICE & AERATED WATER CO.
Rif-Otrabanda.

GOEDKOOPER KAN HET NIET.

Gedurende MAART

bij

W C. de Jongh.

Handelskade No. 12.

NOG 10 PROCENT EXTRA KORTING OP DE TOCH AL BUITENGEWOON LAGE PRIJZEN.
Bovendien, LET WEL,

GROOTE UITVERKOOP

van kinderpakjes
bedspreien
harmonica's
speelgoed
flashlights
dominospelen
valiezen
flanellen broeken
3 in 1 olie
papieren servetten
messen, lepels en vorken
presenteerbladen
zijden kousen
helmhoeden
fijne vilthoeden
stroohoeden

EN VELE ANDERE DINGEN MEER.

DAT IS DUS 10 procent extra KORTING PLUS GROOTE UITVERKOOP.
NU KUNT U KOOPJES HALEN BIJ
W. C. DE JONGH.
Handelskade No. 12. 3--4

HORN-LINE.

List of sailings from CURAÇAO to:

Motorship:	Hamburg via Pto. Cabello La Guaira Trinidad	Pto. Colombia Cartagena	Sta. Marta	Cartagena Pto. Colom
Presidente Gomez	19 Febr.			31 Jan.
Mimi Horn	5 March	10 Febr.	10 Febr.	
Ingrid Horn	2 April	10 March	10 March	
Claus Horn	16 April	20 March	20 March	
Heinz Horn	30 April	8 April		
Presidente Gomez	14 May			25 April
Mimi Horn	28 May	5 May	5 May	
Ingrid Horn	25 June	2 June	2 June	
Claus Horn	9 July	12 June	12 June	
Heinz Horn	23 July	1 July		18 July
Presidente Gomez	6 Aug.			

To Le Havre: M.S. „Mimi Horn" 5 March.
M.S. „Ingrid Horn" 2 April

To Kingston, Port au Prince & Jacmel:

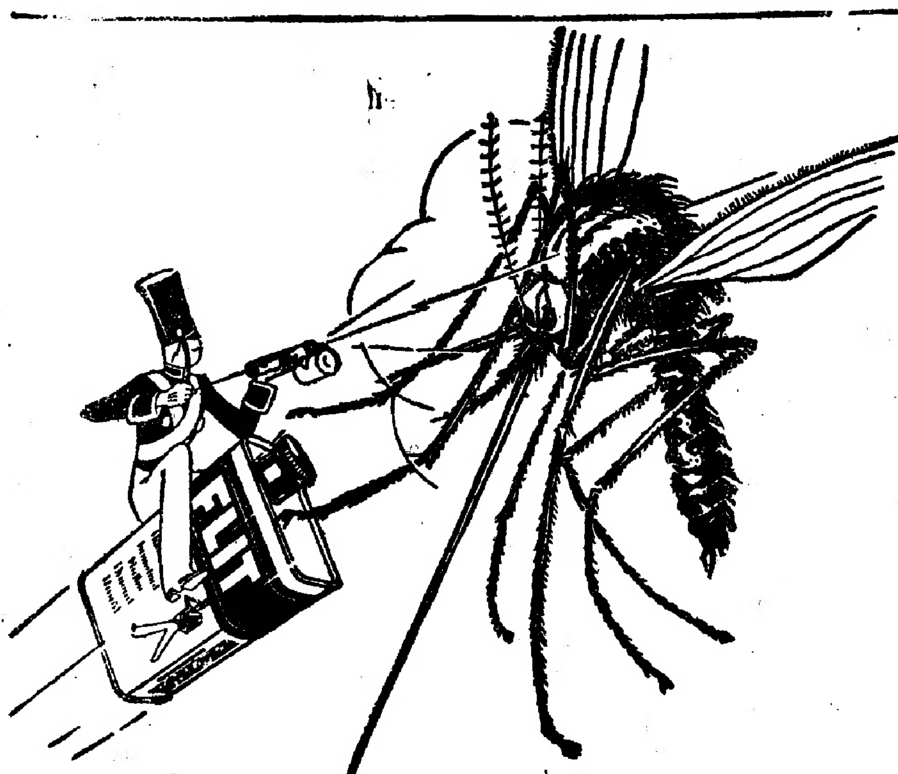
Frida Horn	24 January
Therese Horn	22/24 February
Waldtraut Horn	20/22 March
Frida Horn	16/18 April

To Maracaibo: M.S. „Karibia", cargo only, frequent sailings.

Rookt NAPOLEON-sigaren. 11-13

Gouverneur Barge's Bad.

De Directie van deze van ouds bekende inrichting, heeft hiermede het genoegen te kunnen meedeelen, dat het bad NIEUW GERESTAUREERD is, vele verbeteringen heeft ondergaan en NIEUWE ATTRACTATIE VOOR CURAÇAO is geworden.
VEEL PLEZIER VOOR WEINIG GELD wordt geboden, want een bad kost slecht f0.25. 4--4

De voortdurende bedreigeng.

Muggen verzwakken de krachten en het zenuwstelsel van den mensch doordat ze zijn werk en zijn rust verstoren. Steeds hinderlijk, dikwijls gevaarlijk mogen ze volstrekt niet geduld worden.

Spuit **Flit.**

Flit is doodelijk voor vliegen, muggen, muskieten, vlooien, mot, mieren, kakkerlakken, wandluizen en d'r eitjes. Onschadelijk voor den mensch.

Het geeft geen vlekken.
Verwar Flit niet met andere insectendooders. Let op het soldaatje „op de gele doos met zwarte streep"

FLIT
MARCA REGISTRADA

Flit doodt het snelst.

Maduro's Bank
Curaçao. N. W. I.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls. 3.000.000.--

Koopt en verkoopt wissels,
buitenlandsch bankpapier, coupons,
gemunt goud en zilver.
Neemt gelden à depósito en opent
chequerekeningen met rente-vergoeding.
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven,
Telegrafische Uitbetalingen.
Effecten orders.
Spaarbank. Safeloketten

PAS ONTVANGEN

Soda-Water
SYPHONS,
Toebehooren
en Capsulen.
SUNNY ISLE.
L. Reck.
Breedestraat -- Punda.

Hamburg-Amerika Linie.

NEXT SAILINGS (Subject to changes) **FROM CURACAO TO:**

Passenger-Ship:	Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Port Limon:	PLYMOUTH, AMSTERDAM & HAMBURG via Pto. Cabello, La Guayra, Trinidad and Barbados:
S.S. „Teutonia" *)	Feb. 3-- 4.	Mar. 12.
M.S. „Orinoco"	Feb. 12--13.	Feb. 25--26.
S.S. „Galicia" *)	Mar. 3-- 4.	Apr. 9.
M.S. „Magdalena"	Mar. 12--13.	Mar. 25--26.
S.S. „Grunewald" *)	Mar. 31 .	May. 7.
M.S. „Orinoco" *)	Apr. 9--10.	Apr. 22--23.
S.S. „Rugia"	Apr. 29--30.	Jun. 5.
M.S „Magdalena"	May. 7-- 8.	May. 20--21.
S.S „Teutonia"	May. 26--27.	Jul. 2.

*) These ships call also at LE HAVRE homeward bound.

Steamers „Teutonia", „Galicia", „Grunewald" and „Rugia" call also at PUERTO BARRIOS (Guatemala) and TAMPICO (Mexico) returning via West Indian Ports to Europe.

Special attention is called to the New Twin Screw Motor-Ships „ORINOCO" and „MAGDALENA". These Ships have an excellent First, Intermediate and Third Class accommodation.

The „ORINOCO" and „MAGDALENA" call homewardbound also at CHERBOURG, however do not call at Barbados.

All Ships accept Passengers and Cargo.
For further information apply to:
Edwards, Henriquez & Co.,
Agents.

Compania Trasatlántica

Geregelde Passagiers- en Vrachtdienst.
Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:
naar Pto. Colombia en Cristobal:

S.S. MAGALLANES 12|13 Feb.
S.S. JUAN S. ELCANO 15|16 Mar.

naar Pto. Cabello, La Guaira, Sto. Domingo, San Juan, Teneriffe, Las Palmas, Cadiz en Barcelona.

S.S. MAGALLANES 22|23 Feb.
S.S. JUAN S. ELCANO 24|25 Mar.

Eerste klasse passagebiljetten naar Havanna, New Orleans en New York — met overscheping in Cristobal worden op verlangen hier uitgereikt.
Vroegtijdige plaatsbespreking aanbevolen.
Alle inlichtingen te bekomen bij:
S. E. L. MADURO & SONS.
Agenten.

Photo-Studio
F. J. Jansen Gz.

Breedestraat No. 128, Otrobanda.
Curaçao, D. W. I.

Vanaf heden wordt bij een bestelling van f 7.00 (zes postkaarten) een vergrooting 18 × 24 cM. cadeau gegeven.

Opnamen worden bij dag zoowel als bij avond gedaan
Levering binnen drie dagen.

Alzoo modern ingericht voor Amateurswerk; prima kwaliteit papieren, nette afwerking, levering binnen 36 uur — en het goedkoopste adres.
Bij elke f 20.00 wordt gratis van een uwer beste negatieven een vergrooting 30 × 40 cM. gemaakt.

LÁMPARAS
PHILIPS

